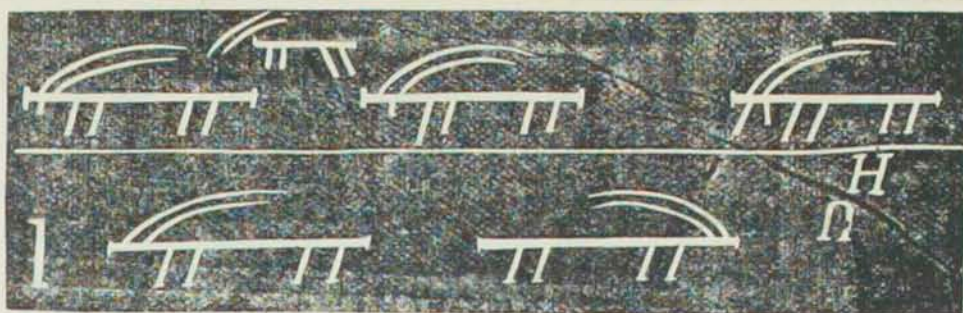

Իսկ Մաստարայի արձանագրի առոերը կամ գծերը այսպէս են՝ ըստ ճիշտ
գծադրութեան Աղէքսանդրապօլցի Արժ. Մեսրոպ քահանայի Գեօնջեանց,

ՄԵՍՐՈՒՆ ԵՊԻՍԿՈՓՈՍ ՍՄԵԱՏԵԱՆՑ.

Ի 1 Ն Նոյեմբերի, 1886

ԳԻՒՂԱՅՈՒ ՅՈՅԱՐ.

Թէ պայծառ արեւն դէպ հարաւ իջաւ,
Ու իւր հրաժեշտը բոյսերին տուաւ,
Յուսով եմ դարձեալ՝ նորից պէտք է գտայ,
Եւ մեր գաշտերին սիրով բարեւ տայ:
Թէ մայր երկիրը զրկուեցաւ զարդից,
Ու զրկեց մեզ էլ շատ պարգևներից,
Յուսով եմ դարձեալ, նորից կարժնանան՝
Մեր ձիւնով ծածկուած անդ ու անդաստան:
Թէ կանաչ թուփն էլ կարմիր վարդի հետ,
Թողեց մեզ չոր փուշ, ու եղաւ անհետ,
Յուսով եմ դարձեալ, մի օր կը բացուի՝
Մեր պարտէզներն էլ հոտով կը լցնի:
Թէ թռաւ սոխակ մեր այգիներից,
Եւ զրկեց մեզ իւր քաղցր երգերից,
Յուսով եմ դարձեալ վարդն ու վարդարան՝
Սոխակի երգոց արձագանք կը տան:
Թէ հողմ՝ և մրրիկ եղեամն անընդհատ,
Խամրեցին բոյսեր՝ տեղաց ձիւն առատ,
Յուսով եմ նորից կպարզուի երկին՝
Եւ նոր սիրտ կառնէ ժիր, քաջ գիւղացին,
Թէ հիւսիս քամուց սասեց գետ, առուակ,
Եւ չէ ճուղղում սիրունն սարեակ,
Յուսով եմ նորից իւր գայլայիկով
Աւետիք կարգայ՝ զայն ձայն տալով:
Յուսով եմ կրկին, որ գոմէշ գոթման՝
Գուրս պէտքէ հանեմ ու գաշտը երթամ:
Ահօս կը բանամ, արտս կը հերկեմ՝
Եւ Տէր Աստուծուն՝ միշտ փառս կերդեմ:
Գրաշար Ներսէս Տէր Աւետիբեանց: